

Hendrik de Regt

Vijf Souterliedekens naar Clemens non Papa (1510-1568)

Voor drie mannenstemmen of driestemmig mannenkoor ad libitum

Drie blokfluiten, (Alt-Tenor- & Basblokfluit) met

Tenor Viola da Gamba

Hendrik de Regt werd op 5 juli 1950 in Rotterdam geboren en studeerde in zijn geboorteplaats piano en orgel. Van 1975 tot 1984 studeerde hij compositie en theorie bij Piet Ketting. Hendrik de Regt schreef een groot aantal vocale en instrumentale werken in een gematigd sterk chromatisch hedendaagse stijl zonder echter de tonaliteit te verzaaken en als componist voelt hij zich bij de klassieke traditie aangesloten. Hendrik de Regt streeft naar melodische verstaanbaarheid en zijn schrijfwijze is sterk lineair. Hij betreurt ten eerste de vervreemding die tussen de hedendaagse componist en zijn publiek is ontstaan. Als reactie hierop besloot de componist om meer algemeen begrijpelijke muziek te schrijven, vaak in een modaal idioom, met gebruik van kerktoonaarden en klassiek contrapunt. Composities van Hendrik de Regt verschenen bij Donemus - Amsterdam, Lost in Time Press, Wehr's Music House, PRB Productions US, Egge Verlag - Duitsland, Lantro Music & DMP België.

In het kader van het compositieproject "150 nieuwe Souterliedekens" componeerde Hendrik de Regt in opdracht van de heer Bart Vermeirsch, zijnde de coördinator van het bovenvermelde project, de vijf Souterliedekens op de originele cantus firmi van Clemens non Papa. Het werk kan door goede amateurkoren worden gezongen of door drie (semi-) professionele mannenstemmen. De instrumentale partijen kunnen door gevorderde musici worden vertolkt. De componist wilde zijn compositorisch idioom sterk in de stijl van Clemens non Papa en zijn tijdgenoten aanpassen en hij hanteert in grote lijnen de regels van het klassieke contrapunt. De originele cantus firmus blijft strikt gerespecteerd en bevindt zich in de tweede tenor of in de vocale of instrumentale bovenstemmen. De vocale en instrumentale stemmen blijven in de meeste gevallen zelfstandig, slechts op enkele plaatsen vindt er een verdubbeling van de stemmen plaats. De meerstemmigheid loopt van twee tot en met zeven stemmen. De basis is de originele driestemmigheid van Clemens, maar de componist voegde wisselend vier zelfstandige instrumentale stemmen aan de vocale driestemmigheid toe.

Rotterdam, 19 juni 2011

